

Ombering, er finantsielt ganske ligegyldigt; her er kun Spørgsmaal, om man vil gaa raskere tilværks. Det vil være mange Aar, inden den direkte Ombering bliver gennemført, og maaske er der Steder, hvor den aldrig bliver det, paa Grund af Befolkningens Spredthed; men Indførelsen af luttede Brevkasser paa Brevsamlingsstederne vil i høi Grad lette det Sagen, der i mange Egnenes fælles paa Grund af den manglende direkte Ombering, og det vil, som sagt, ikke medføre nogen forøget Beføstning, idet det kun er en Foregribelse af en Bevilling, man dog vil give; om man vil give den om eet eller et Par Aar, er et Spørgsmaal for sig, og derfor er det en Selvfølge, at det ikke vil kunne gjøres uden en forøget Bevilling paa § 6, idet der for Dieblirket ikke findes den fornødne Sum dertil. Hvor stor denne Sum skal være, og hvor rask man bør gaa frem, er Noget, Udvalget ikke kan udtale sig om, det maa afhænge af den høitærede Ministers Bestemmelse og de øvrige Hensyn, som der maatte gjøre sig gjældende. Endelig findes der en lille Bemærkning under Nr. 15 i Betænkningen, som jeg kun skal nævne, for at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed derpaa, det er om Drifteligheden af snarlig at kunne faae udarbejdet de nye Løxtreglementer for de sjællandske Baner, som man vistnok har savnet i længere Tid. Det er nu omtrent halvanden Aar siden, at de sjællandske Baner ifølge Lov bleve overtagne af Staten, men endnu savner man disse nye Løxtbestemmelser. Saavidt mig bekjendt, ere de under Arbejde og ville kunne ventes i den nærmeste Tid, men vi have kun gjort denne Bemærkning, for at den ærede Minister kan faae Leilighed til at oplyse, hvor langt Sagen er rullet frem, og hvor snart man kan vente denne Foranstaltning gennemført.

Jeg skal derefter gaa over til Vndringsforslagene paa § 19, vedrørende Indenrigsministeriet. Det første Vndringsforslag er det, som er stillet under Nr. 6 og som slutter sig til Nr. 18 i Betænkningen. Fra Ministeriets Side er der forlangt en Sum af 4,200 Kr. til Ansættelse af en Del nye Embedsmænd, foranlediget ved det forøgede Arbejde, som Overtagelsen af de sjællandske Baner har medført. Ministeriet gjør i Motiverne gjældende, at man ikke kan vente til Lønningslovenes Vedtagelse med at faae disse Kræfter. Det er jo vist, at Udsættelsen af Lønningslovenes Vedtagelse paa mangfoldige Maader medfører Ulemper, men det ser man sig fra vor Side ikke istand til at afhjælpe, thi skulde man gaa ind paa at tage de enkelte Embeder for, hvor der viser sig en særlig Trang til en Reform, vilde man faktisk komme ind paa en stykkevis Reform af Lønningslovene, hvad man ikke vil. Derimod har man erkjendt Nødvendigheden af, at Ministeriet sit, idetmindste foreløbig, nogen Assistance for at kunne besørge det Arbejde,

der utvilsomt er kommet til ved Overtagelsen af de sjællandske Baner, forsvartlig udført, og man har derfor ment for dette Aar at kunne bevilge det Restet af den Sum, Regeringen forlanger, til Assistance, men ikke til Oprettelse af de her paatænte Embeder. Den Nedsættelse, der foreslaas, og som kun udgjør 200 Kr. er derfor væsentlig bragt i Forslag for at vise, at Meningen er at modsætte sig Oprettelsen af Embeder, men derimod ikke at negte de fornødne Midler til indtil næste Aar, hvis Lønningslovene vedtages, at kunne faae det Arbejde besørget, som man erkjender, at man ikke har tilstrækkelige Kræfter til for Dieblirket. Vndringsforslaget under Nr. 7 gaar ud paa at negte den Sum af 5,300 Kr., der er forlangt af Ministeriet til Afholdelse af Konferencer, det vil sige til at sende enkelte Mænd til saadanne Konferencer i Udlandet, der i Reglen afholdes i Forbindelse med internationale Udstillinger. I og for sig kan Udvalget ikke bestride, at det kan være rigtigt at sende saadanne Folk ud; men man har ikke kunnet erkjende, at det ikke skulde være muligt for Ministeriet itide at vide, at saadanne Konferencer eller Udstillinger afholdes, og da begjære den fornødne Bevilling paa Finantsloven. Saadanne Foranstaltninger som Udstillinger eller større Konferencer blive jo i Almindelighed omtalte saalænge iforveien, at der neppe kan være nogen Bæmselighed derved. Den runde Sum, som her foreslaas stillet til Ministeriets Disposition, har Udvalget derfor ikke kunnet gaa ind paa, da det ikke i og for sig er pæsselig at have altsor mange af disse til Disposition stillede Summer, hvorigjennem Folkethinget let taber sin Indflydelse paa Bevillingernes Anvendelse. — Vndringsforslag Nr. 8 og Underendningsforslag Nr. 9 vedrøre en Understøttelse til Slotsgartner Stoubo paa Sorgenfri. Grunden til, at Udvalget stiller et Underendningsforslag, der nedsætter Summen med 100 Kr., er den samme, der har bevæget Udvalget til at nedsætte en anden Sum, som forlanges til Understøttelse, nemlig til afflediget Baadsmænd Jens Hansen ligeledes paa Sorgenfri, og som findes nævnt under Nr. 15. Disse Forslag ere blot stillede for at gjøre det klart, at man ikke med Hensyn til Beregningen af saadanne Understøttelser vil følge Pensionens Lovs Regler, der i Almindelighed lægges til Grund og ogsaa i disse Tilfælde ere lagte til Grund for Beregningen fra Ministeriets Side og ere nævnte i Motiverne. Man vil gjøre det klart, at der ikke er Tale om nogen Ret til Pension, men blot om en Gave, som Lovgivningsmagten har Ret til at bestemme saa stor eller saa lille som den vil, uden at være bunden til tidligere Bestemmelser. — Vndringsforslaget Nr. 10 behøver jeg ikke at omtale, thi de Vndringsforslag, hvormed Udvalget og Ministeriet ere enige, ser jeg ingen Grund til at komme ind paa. Derimod skal jeg omtale en